

Udvalget sluttet mig til Flertallet, og jeg skal derfor anbefale at vedtage helst de principale Forslag, men hvis det ikke sker, da de subsidier, saa at det bliver en rimelig Skat, der kommer til at staa nogenlunde i Forhold til hvad man andre Steder har indført.

Ordføreren: S det Foredrag, som vi hørte af den høitærede Finansminister, efterat jeg før havde forelagt Thinget Flertallets Anskuelse af denne Sag, gjorde den høitærede Minister forskellige Bemærkninger angaaende den Maade, hvorpaa Udvalgets Flertal havde fremstillet Sagen, og det forekom mig klart at fremgaa af den høitærede Ministers Uttringer, isaa Henseende, at han søgte sig noget krenket ved den Forudsætning, hvorfra Udvalgets Flertal derved var gaaet ud. Jeg tror imidlertid, at den høitærede Minister havde Ret deri. Jeg har naturligtvis som Ordfører for Udvalget og som den, der har affattet Betænkningen, et særligt Ansvar, med Hensyn til dennes Indhold, og jeg har det dobbelt just i nærværende Tilfælde, fordi jeg har skrevet Flertallets, Betænkning under den Forudsætning, at den muligt vilde blive et Mindretalsvotum. Jeg skylder derfor det ærede Thing, at afgive den Erklæring, at jeg isaa samvittighedsfuldt, som det har været mig muligt, har søgt at udfinde, hvilke de Grunde, vare, hvortil den høitærede Finansminister egentlig støttede sig i den her foreliggende Sag, og at jeg har gjengivet dem isaa nøiagtig, som jeg har troet, at det kunde ske, ved navnlig at ty til de Bemærkninger, som fandtes i Lovforslagets Motiver. Hvad der var spredt andetsteds, flygtede nemlig for den nærmere Betragtning. Et af de Punkter, der stod frembæret i Lovforslagets Motiver, gik den høitærede Finansminister derhos, ihjels imod, da jeg frembæredede det ved Sagens 1ste Behandling her i Thinget. Til den Række af Betragtninger, hvormed den høitærede Minister isaa Henseende, indledede sit Foredrag, knyttede har til Slutningen den Udtalelse, at, hvad der af Udvalgets Flertal var sagt om den Virkning, som han ventede sig, af Lovforslaget, nemlig, at det skulde bidrage til at holde Kapitalerne hjemme, til Tjeneste i Inlandet, kun stattede sig til et udrebet Stykke

af Motiverne, idet han derhos lovede senere at komme nærmere tilbage dertil, og at paavise, hvorledes, dette egentlig forholdt sig. Jeg maa imidlertid gjøre den ærede Finansminister opmærksom paa, at han forglemte dette. Jeg har med Hensyn til det omtalte Spørgsmaal, som sagt, citeret Lovforslagets Motiver isaa nøiagtig, som det har været mig muligt, og jeg skal endnu frembæve, at det Sted i samme, hvormed der herved handles, lyder saaledes: "Sed, at pålægge" — "disse sidste en fremmede Obligationer — disse sidste en Afgift rammer man derhos, ikke en Kapital, der virker i Landets, Handels, og Industris Tjeneste, hvormod, en Besættning snarere vil kunne medvirke til, at den indenlandske Kapital anvendes til Diemed, der hane umiddelbar Betydning, for Landets egen Udvikling". Jeg tror, at det maa indrømmes, at disse Ord ere klare og ikke tilstede nogen Misforstaaelse, og, naar Udvalgets Flertal har rettet sin Polemik imod dem, efterat det var blevet klart, at man lagde mindre Vægt paa de andre Momenter, der vare frembævede i Motiverne, saa tror jeg, at man ogsaa maa indrømme, at Flertallet derved har været i sin gode Ret. At den høitærede Finansminister nu imidlertid erklærer, at han i det Hele deler den Betragtning af Omstændighedsforholdene, som er bleven gjort gjældende af Udvalgets Flertal i Betænkningen, er for mig meget tilfredsstillende. Jeg har hørt den ærede Ministers Udtalelse derom, med virkelig Glæde, fordi jeg lægger Vægt paa, at have Finansministeren som Allieret, ved de Betragtninger, som i den Retning ere, bleven gjorde gjældende. Men naar dette er Tilfældet, saa vilde jeg unegtelig ogsaa have fundet det, i god Overensstemmelse hermed — med Finansministerens, og med Udvalgets Flertals Betragtning, — hvis den høitærede Minister havde anbefalet Thinget at vedtage dets Endringsforslag under Nr. 1. Dette Forslag er nemlig et sikkert Middel, imod alle de Skrekelsigheder, hvoraf denne Sag, for Dyrigt lider.

Vi sit af den høitærede Ministers Foredrag, nu at vide, at, hvad der fra Finansministerens Side hovedsageligt lægges Vægt paa, det er, at man bringer dette Forhold i Sam-